

РЕШЕНИЕ

№ 4662

гр. София, 19.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 11.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3843** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 АПК.

С постъпила в АССГ на 8.05.2020г. искова молба Т. П. П. е предявил срещу Националната агенция за приходите /НАП/ иск за присъждане на обезщетение на имуществени вреди в размер на 700 лв. от отменено наказателно постановление /НП/ със законната лихва от датата на влизане в сила на решението за отмяна на НП до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по делото.

В отговор на исковата молба, постъпил по делото на 23.06.2020г., представител по пълномощие на НАП не отрича допустимостта на иска, но го оспорва по основание и размер, поддържайки недоказаност на реалното заплащане на вознаграждение за адвокат, прекомерност на същото спрямо фактическата и правна сложност на делото.

В съдебно заседание през АССГ ищецът не се явява, представлява се от адв. Н., която поддържа иска, оспорва отговора на исковата молба, депозира подробно писмено становище и претендира разноски по списък.

Ответникът се представлява от юрк. Е., който моли за отхвърляне на иска.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за частична основателност на иска до размер на 600 лв.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

С влязло в сила на 18.12.2019г. решение по н а х дело № 21161/ 2018г. на СРС, НО, 8 състав, е отменено Наказателно постановление № 367573 F 399934/ 24.10.2018г.,

издадено от директора на ТД на НАП С., с което на Т. П. П. за нарушение на чл.96, ал.1 ЗДДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 лв.

На л.33 от н а х дело № 21161/ 2018г. по описа на СРС, НО, 8 състав е приложен Договор за правна защита и съдействие бланков № 847378, АК – С. от 9.05.2019г. с процесуално представителство по а н д № 21161/ 2018г. на СРС, 8 състав, по силата на който Т. П. е заплатил на адв. Ю. Н. 400 лв. в брой.

Видно от договор за правна защита и съдействие бланков № 847389 АК – С. от 13.12.2019г. /л.21 от касационното дело/, сключен между същите страни, ищецът е заплатил на адвокатата си в брой 300 лв.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният иск е допустим, като предявен от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него - чл.205 от АПК, съгласно който искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Ответникът е юридическо лице съгласно чл.2 ал.2 ЗНАП и следователно е надлежен ответник по предявения иск. След като са въведени твърдения за причинени на ищеца имуществени вреди, които са в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, налице е спор по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища - Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015 г. по т. дело № 2/ 2014г. на ВКС и ВАС. Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Ищецът извежда своите претенции за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от незаконосъобразно издадено наказателно постановление, което е отменено по съдебен ред с влязъл в законна сила съдебен акт.

Съгласно мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г., следва да се приеме, че издаването на наказателно постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност.

По същество, с оглед приетото за установено от фактическа страна, съдът намери предявения иск за имуществени вреди за безспорно доказан по основание и по размер,

по следните съображения:

Налице е НП, отменено изцяло като незаконосъобразно; имуществена вреда - неблагоприятно изменение в сферата на имуществени права на ищеца в заявения с исковата молба размер от 700 лева; вредата е пряк и непосредствен резултат от издаденото НП.

Ответникът оспорва размера на иска, което съдът следва да разгледа като възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК. Като взе предвид, че се касае за оспорване на наказателно постановление, с което е наложено административно наказание глоба в значителен размер от 3500 лв., обема и качеството на осъществената от адв. Н. процесуална защита, съдът намира, че уговореното и заплатено възнаграждение за въззивната инстанция в размер на 400 лв., дори по-нисък от този по чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1/ 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото по оспорване на НП и не е прекомерно. Същото се отнася и до възнаграждението пред касационната инстанция.

Следва да се уважи и заявеното искане за присъждането на законната лихва от датата на увреждането, по следните съображения:

Законната лихва върху дължимото обезщетение има обезщетителен характер, но тя не е обезщетение за вредите от деликта, а обезщетение за забавено изпълнение на парично задължение /Решение №153 от 2.06.2015 г. по гр.д. №6735/14 г., IV г.о. Деликвентът дължи обезщетение на пострадалото лице в размер на доказаните имуществени и неимуществени вреди, както и законна лихва от датата на увреждането/ чл. 84, ал. 3 ЗЗД/. Лихвите се дължат върху размера на обезщетението, защото съгласно цитираната разпоредба, деликвентът се счита в забава без покана, т.е. от датата на увреждането. В този случай присъждането на законната лихва е последица от уважаването на главния иск - за обезщетението и тъй като не се предявява като самостоятелен иск не се дължи държавна такса. Силата на присъдено нещо се разпростира върху главния иск, но не и върху размера на законната лихва. Размерът на законната лихва ще подлежи на установяване в изпълнителното производство.

Фактическият състав на увреждането е завършен с влизането в сила на решението на СРС за отмяната на НП - 18.12.2019г. в случая. От този момент е дължима законната лихва по иска.

При този изход на спора, своевременно заявеното искане на пълномощника на ищеца /още с исковата молба/ за присъждане на разноските за исковото съдебно производство е основателно и следва да бъде уважено за сумата в размер на 310 лева - 10 лева заплатена държавна такса и 300 лева - заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат в исковото производство.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I отделение, 15-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Националната агенция за приходите да заплати на Т. П. П. 700 /седемстотин/ лв. обезщетение за имуществени вреди, настъпили от издаването на Наказателно постановление № 367573 F 399934/

24.10.2018г., издадено от директора на ТД на НАП С., отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение, изразяващи се в заплатеното адвокатско възнаграждение в съдебното производство пред Софийския районен съд и пред Административен съд София-град по оспорване на същото наказателно постановление, заедно със законната лихва върху тази сума от - 19.12.2019г. до окончателното изплащане на дължимото.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. П. П. 310 /триста и десет/ лв. разноси за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: